

Emmauszhoz kötődő események az újszövetségi Bibliában

Az emmauszi tanítványok története Lukács evangéliumában - Lk 24,13-35

„**13** Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt. **14** Az eseményekről beszélgettek. **15** Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. **16** De szemük képtelen volt felismerni.

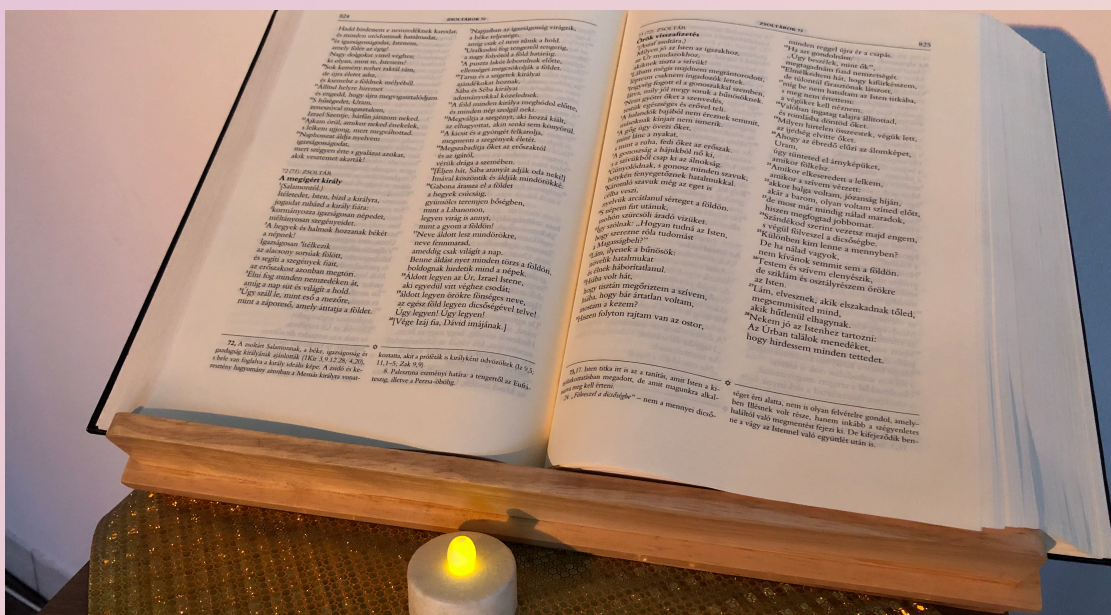
17 Megszólította őket: „Miről beszélgettetek itt az úton?” Elszomorodtak, megálltak. **18** Aztán az egyik, akit Kleofásnak hívtak, hozzá fordult: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban.”

19 „Micsoda?” - kérdezte. „A názáreti Jézus esete - felelték -, aki próféta volt, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt. **20** Főpapjaink és a tanács tagjai kereszthalálra ítélték, és keresztre feszítették. **21** Azt reméltük pedig, hogy ő meg fogja váltani Izraelt. S már harmadnapja annak, hogy ezek történtek.

22 Igaz, még néhány közülünk való asszony is megrémített minket. Hajnalban kinn jártak a sírnál, 23 s hogy nem találták ott a testét, azzal a hírrel jöttek hozzánk, hogy angyalok jelentek meg nekik, és azt mondták, hogy él.

24 Társaink közül néhányan szintén kimentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok jelentették, de őt magát nem látták.”

25 Erre így szólt: „Ó, ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek. 26 Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” 27 Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak.

28 Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. 29 De marasztalták: „Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.” Betért hát, és velük maradt.

30 Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. 31 Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől. 32 „Hát nem lángolt a szívünk - mondták -, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?”

33 Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe. Ott együtt találták a tizenegyet s társaikat. 34 Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. 35 Erre ők is beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel a kenyértöréskor.”

„Isten a legnagyobb levertségünkben is velünk van, és lelket önt belénk...”

„Életünkben mindnyájunknak voltak nehéz, sötét időszakai, amikor letörten, magunkba zárkózva jártunk, amikor nem nyíltak távlatok, hanem csak fal magasodott előttünk. Jézus viszont mindig mellettünk van, hogy visszaadja reményünket, hogy felmelegítse szívünket, és azt mondja: „Menj tovább, én veled vagyok! Menj tovább!”

Az Emmauszba vezető út egész titka ebben rejlik: még ha minden ellene szól is, mi továbbra is szeretve vagyunk, Isten sosem szűnik meg szeretni minket! Isten mindig velünk jár, mindig ott halad az oldalunkon, a legfájóbb időszakokban is, a legpocsékabb időkben is, a vereség idején is: az Úr akkor is ott van. Ez a mi reményünk! Haladjunk előre ezzel a reménnyel! Mert ő mellettünk van, és velünk halad, mindig!” (Ferenc pápa)

“Az élet útjára tanítasz engem. Színed előtt az öröm teljessége, s jobboldon a gyönyörűség mindörökké.” (Zsolt 16, 11)